

Heptacodium miconioides heptakodium chińskie

Heptacodium miconioides (heptakodium chińskie) zostało odkryte w 1907 roku w chińskiej prowincji Hubei przez angielskiego kolekcjonera roślin i botanika Ernesta Wilsona, a następnie opisane przez niemieckiego botanika Alfreda Rehdera. Drzewo to rozpowszechniło się dopiero od 1980 roku, dzięki nasionom z ogrodu botanicznego Hangzhou w Chinach. W przyrodzie heptakodium jest rzadkie, występuje w niewielkich populacjach w chińskich prowincjach Anhui i Zhejiang. Szczególną jego właściwością jest to, że w uprawie rośnie większe niż w naturze. Gatunek uzyskuje do ośmiu metrów wysokości przy sześciu metrach szerokości i tworzy kapryśną koronę – okrągłą bądź w kształcie wazonu.

Kremowo-biała kora *Heptacodium miconioides*, która łuszczy się w długich kawałkach, jest atrakcyjna przez cały rok, ale wyróżnia się przede wszystkim zimą. Drzewo ma tropikalny wygląd ze względu na trzy przeplatane, czerwone żyłki na ciemnozielonych, falowanych liściach o gładkich krawędziach. Jesienią liście czasami przebarwiają się na fioletowo-zielony. Choć Alfred Rehder nazwał gatunek *Heptacodium* (*hepta* oznacza siedem w języku greckim), każdy baldach składa się z sześciu kwiatów. Pąki kwiatów formują się już w czerwcu, po czym pod koniec sierpnia pojawiają się pachnące kwiaty, które pozostają na drzewie do początku października. Ze względu na późne i obfite kwitnienie, gatunek jest atrakcyjny nie tylko dla ludzi, ale także bardzo cenny dla pszczoł. Po kwitnieniu pojawiają się czerwono-fioletowe owoce, które wiszą na drzewie przez dłuższy czas.

Heptacodium miconioides często stosuje się jako drzewo wielopienne w ogrodach i środowiskach parkowych, gdzie drzewo ma sporą wartość dekoracyjną przez cały rok. Jednak gatunek sprawdza się też jako drzewo wysokopienne, niski krzew, a nawet bonsai do przycinania. Heptakodium chińskie rośnie zdrowo na wilgotnej i bogatej w próchnicę, ale przepuszczalnej glebie, jest dość odporne na suszę, choroby i szkodniki. Choć drzewo dobrze znosi nawet sporo cienia, to jednak jego owoce zabarwiają się na czerwony kolor jedynie na nasłonecznionych stanowiskach.

KOLORY SEZONOWE

TYP NASADZEŃ

rodzaje drzew: drzewa pienne, drzewa półpienne, drzewa wielopienne, drzewa charakterystyczne, krzewy soliterowe | **Topiary na pniu:** wielopniowa parasolowata

ZASTOSOWANIE

Lokalizacja: park, pas zieleni, duży ogród, mały ogród, patio, cmentarz | **Chodnik:** brak | **Koncept nasadzeń:** Nasadzenia łąkowe

CECHY

Kształt korony: szeroka odwrotnie jajowata | **Struktura korony:** półotwarta | **Wysokość:** 4 - 8 m | **Szerokość:** 3 - 6 m | **Strefa mrozoodporności:** 5A - 9B

WYMAGANIA

Wiatr: umiarkowanie odporne na wiatr | **Gleba:** less, glina piaszczysta, lekka glina, gleba piaszczysta, gleba ilasta | **Stopień użytkowania:** średnio zasobna w składniki odżywcze, zasobna w składniki odżywcze | **Poziom nawodnienia gleby:** sucha, wilgotna | **Stanowisko:** słoneczne, półcieniste | **Odczyn gleby:** kwaśny | **Rośliny pożyteczne:** pszczoły, motyle, ptaki, wartość nektaru 1, wartość pyłku 0 | **Ekstremalne warunki:** tolerancja na suszę

PLANTKENMERKEN

Kwiaty: wiechy, efektowne, stojące, pachnące | **Kolor kwiatów:** biały | **Termin kwitnienia:** sierpień - październik | **Kolor liści:** ciemnozielony | **Liście:** opadające zimą, lancetowate, matowe, faliste | **Kolor jesienią:** brązowy, fioletowy | **Owoce:** efektowne, jagody | **Kolor owoców:** czerwono-fioletowy | **Kolor kory:** złotożółty, jasnobrązowy | **Kora:** łuszcząca się | **Kolor pędów:** złotożółty | **Pędy:** nagie | **System korzeniowy:** płytki